

Toulky Prahou

anžb

„Když profesor sahá miminu na zadek“.

Nevím, zda náhoda tomu chtěla nebo bylo úmyslně vybrané datum, ale první „Toulky Prahou“ se uskutečnily v den sedmdesátého výročí smrti Johna Lennona. Pro ty, kteří by náhodou nevěděli, o jaké datum se jedná, se naše skupinka „výletníků“ sešla na Malostranském náměstí 8. prosince 2010.

Po dopití kávy a úvodních slovech paní profesorky Býmové jsme se vydali směr Malá Strana, ulice Karmelitská a kostel Panny Marie Vítězné, kde se nachází malá vosková soška zobrazující Ježíše Krista, tedy Pražské Jezulátko. Prohlídce kostela s dřevěnou plastikou, vysokou 47 cm, vyřezanou ze dřeva, potaženou vrstvou vosku a také místnosti určené pro výstavu jeho šatiček (jedny z nich údajně šila sama Marie Terezie) předcházelo několik zajímavostí o kostele (oltář je orientován na západ, nikoli na východ) a napomenutí hlučné skupinky italských turistů, kterým však hlasitě „Ticho!“ pronesené paní profesorkou nikterak nevadilo, ba naopak vzbudila jejich očividný zájem.

Po návštěvě kostela jsme se svižným krokem vydali na Maltézské náměstí, kde se nachází Velkopřevorský palác a s ním sousedící maltézský kostel Panny Marie pod řetězem. Už zde bylo všem jasné, že domů nedorazí jinak než s ponožkami, které se budou dát ždímat.

Naše další kroky směřovaly směr „Lennonova zed“, u které jsme se zastavili, abychom zavzpomínali na dobu „dětí květin“, lásku, mír ale také velké množství „trávy“.

Mříže ověncené množstvím zámků a zámečků, které zde zanechaly zamilované páry na důkaz pevnosti jejich citu, tradiční mlýnské kolo a socha sedícího vodníka, to je Čertovka - krátký umělý vltavský kanál, který se nachází těsně před Kampou (uměle vybudovaný ostrov) a odděluje ji od zbytku Malé Strany.

Když jsme prošli krásným parkem, který se na Kampě nalézá, dostali jsme se až k Sovovým mlýnům (seskupení budov mající čp. 503 a 527).

Dle pověsti zde stál v dávné minulosti vůbec první pražský mlýn, který dodával mouku na Pražský hrad. Pověst vypravuje i původu jména. Při kácení mohutného dubu, který musel uvolnit místo pro stavbu mlýna, vylétla ze jeho dutiny sova, v pohanských dobách ke své užitečnosti považovaná za posvátného ptáka. Tato událost byla považována za příznivé znamení. Mlýn byl proto nazván Sovím. Pravda je však taková, že se Sovovy mlýny nazývají podle Václava Sovy z Liboslavě, který mlýn v 15. století vlastnil.

Dnes je v těchto prostorách muzeum moderního umění Jana a Medy Mládkových. Muzeum Kampa se zde rozhodla založit právě Meda Mládková, milovnice a mecenáška moderního umění, a zároveň tím i zrekonstruovat Sovovy mlýny.

Co by to však bylo za naučný výlet, kdybychom si nesáhli na pozadí známých mimin sochaře Davida Černého, která se, v bronzové podobě, nalézají na prostranství před muzeem.

„Jak se to dělá?“ To nám názorně předvedla paní profesorka.